

Det næste Hiroshima inden november? Vi har brug for en verdensorden for fred!

Af Schiller Instituttets stifter og internationale præsident Helga Zepp-LaRouche

Den 8. august 2020. Jeg slår alarm! De fleste af vore samtidige undervurderer den eskalerende amerikanske kampagne mod Kina, og kinesiske analytikere frygter, at det kan føre til en militær konflikt inden det amerikanske præsidentvalg i november. Den tidligere australske premierminister Kevin Rudd advarer i en artikel i Foreign Affairs med den skæbnesvangre titel: »Pas på »augusts kanoner« – i Asien«, med en klar henvisning til udbruddet af Første Verdenskrig: »Det engang utænkelige resultat – egentlig væbnet konflikt mellem USA og Kina – ser nu ud til at være muligt for første gang siden afslutningen af Korea-krigen. Vi står med andre ord overfor udsigten til – ikke kun en ny kold krig, men også en varm krig«. [1] Den nuværende australske premierminister Scott Morrison deler denne frygt for, at krig mellem USA og Kina, der »tidligere var utænkeligt og endog ikke blev anset som et muligt eller sandsynligt udfald«, ikke længere betragtes således«.

Den samme bekymring kommer også fra russisk side: På 75-årsdagen for brugen af atomvåben i Hiroshima advarer den russiske udenrigsminister Lavrov mod en ændring i den amerikanske militære doktrin, der nu betragter atomvåben som »anvendelige«.

Blot 75 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, der

efterlod store dele af verden i ruiner, hvordan har verden kunnet nå frem til dette punkt med potentiel udryddelse? For det ville være følgen af den tredje, termonukleare verdenskrig. Det startede med metoden til »Schrecklichkeit« (-afskrækkelse), med demonstrationen af en så frygtelig handling, at man overbeviser en potentiel modstander om, at han alene kan redde sig ved ubetinget underkastelse.

Lyndon LaRouche havde allerede fordømt denne brug af atomvåben som militært unødvendig for 25 år siden, i en kommentar til 50-årsdagen for Hiroshima og Nagasaki. Japan var blevet besejret for længe siden og havde undersøgt muligheden for en overgivelse og en afslutning på krigen så hurtigt som muligt gennem forhandlinger mellem kejser Hirohito og Giovanni Montini, som var daværende sekretær for pave Pius XII og senere blev pave Paul VI. Disse rapporter, som LaRouche modtog gennem samtidige vidner, er nu blevet bekræftet af dokumenter, der er tilgængelige i Nationalarkivet i Washington, og rejser spørgsmålet, om det ikke er på høje tid, at denne uhørte handling behandles og diskuteres som en ekstraordinær krigsforbrydelse. Denne handling, der blev begået med Storbritanniens godkendelse, og på baggrund af hvilken mere end 200.000 mennesker, for det meste civile, omkom, mens utallige flere efterfølgende led og døde.

»Der var ikke behov for en militær invasion af de japanske øer. Der var ingen militær grund til at smide disse atomvåben på to byer, Hiroshima og Nagasaki, for Japan var blevet fuldstændig besejret; der var kun et britisk geopolitisk motiv, som næsten ikke havde noget at gøre med Japan som sådan«, skrev LaRouche. [2]

Krigen var praktisk talt forbi. Japan blev afskåret fra sine forsyningslinjer af den amerikanske marineblokade og den russiske besættelse af Korea og det nordlige Kina. »I denne situation«, understregede den russiske udenrigsminister Lavrov, »var USA's atombombning faktisk bare en magtdemonstration og en test af kernevåbnenes virkning på

civile«. Scott Ritter, tidligere FN-våbeninspektør i Irak, skrev i en kommentar til denne årsdag, at Trumans inderkreds, inklusive udenrigsminister James Byrnes og krigsminister Henry Stimson, gik ind for anvendelsen af atomvåben, fordi de troede, at det ville hjælpe med at skræmme Sovjetunionen fra en fremtidig krig.

Afskrækkelse som metode

Bag dette lå hele strategien, som HG Wells gentagne gange havde understreget, allerede før Anden Verdenskrig, og som Bertrand Russell offentliggjorde i sin artikel i 1946: »Atombomben og krigsforebyggelsen«, nemlig at gøre oplevelsen af krig så forfærdelig, at enhver mulig modstander, og især Sovjetunionen, kunne tvinges til at opgive sin suverænitet og underkaste sig en verdensregering.

Ritter citerer også direktøren for Manhattan-projektet, der fremstillede de to atomvåben, general Leslie Groves, som sagde til de involverede forskere: »Formålet med hele projektet var at underkue russerne«. Så det handlede ikke om at redde menneskeliv og afslutte krigen i Stillehavet på den mest humane måde, som den tidligere, officielle version om Hiroshima og Nagasaki har hævdet, men som teoretikeren for inddæmningspolitikken mod Sovjetunionen, George Kennan, har udtrykt det, handlede det om at organisere efterkrigstiden »i vores billede«.

I en artikel i Los Angeles Times den 5. august opfordrede Gar Alperovitz til en »ærlig national samtale« om den skæbnesvangre første brug af atomvåben, som »fortsat truer vores overlevelse.« [3] Hvad, der virkelig er behov for, er en international debat, der inkluderer Churchills dominerende rolle i forhold til Truman, samt de anglofile kredse omkring Averell Harriman.

Det er ikke en akademisk øvelse at identificere hensigten bag den oprindelige brug af atomvåben mod civilbefolkningen, eftersom det ser ud til, at det nuværende amerikanske etablisement er vendt tilbage til at bruge »afskrækkelse« som

en metode til at fremme dets interesser, ikke kun mod Kina.

Hvad skal det ellers betyde, når de tre amerikanske senatorer, Ted Cruz, Tom Cotton og Ron Johnson, skriver i et brev til ledelsen af havnene i Sassnitz og Mukran på den tyske ø Rügen, at de enten afslutter samarbejdet med Northstream 2-gasledningen, eller USA vil træffe foranstaltninger, der ødelægger havnenes økonomiske levedygtighed. Rørledningen er allerede 90 procent færdig og er vigtig for energiforsyningen ikke kun i Tyskland men også i andre dele af Europa, men i brevet siges det: »Sanktionerne er obligatoriske, og der vil ikke blive lagt fingre imellem i forhold til at håndhæve dem... Hvis I fortsætter med at levere varer, tjenester og støtte til Nord Stream-projektet, herunder ved at stille [rørlægningskibe] Fortuna og Akademik Cherskiy til rådighed, vil I ødelægge den fremtidige økonomiske levedygtighed af jeres virksomhed«. [4]

Hvis det er tonen, når man taler til de såkaldte »allierede«, hvad skal lande så tænke, når USA officielt har erklæret dem for at være »strategiske modstandere« og »fjender«?

Den britiske terroroffensiv

Efter at Pompeo opfordrede til oprettelse af en international alliance mod Kina og {de facto} udstedte en opfordring til det kinesiske folk om en opstand mod regeringen, blev indsættelsen af den amerikanske flåde i det Sydkinesiske og det Østkinesiske Hav såvel som amerikanske jagerfly langs den kinesiske kyst forøget. Sundhedsminister Azars besøg i Taiwan provokerede igen Kina. Dette er det højest rangerede besøg fra USA siden 1979 og betragtes af Kina som en klar krænkelse af »ét-Kina-politikken«, som hidtil har været grundlaget for forholdet mellem USA og Kina. Den officielle reaktion fra Beijing var, at besøget bringer freden i fare.

Med Obamas politik om en »akse til Asien« blev udvidelsen af militærbaser i Stillehavsregionen fremskyndet, hvilket i dag repræsenterer en komplet omringning af Kina med over 400 sådanne baser fra Australien til Japan, Korea til Afghanistan

og Indien. Forskellige krigsplaner fra Rand Corporation, herunder en med titlen »Krig med Kina: gennemtænk det utænkelige«, konkluderer, at jo før krigen begyndes, jo færre amerikanske tab ville der være. Jo mere Kina kan udvide sin A2AD-kapacitet ('anti-access area denial« er en militær kapabilitet), jo færre vil de kinesiske tab være, hvilket ville reducere den amerikanske evne til at angribe. Amitai Etzioni, som for mange år siden skrev en bog om at undgå krig med Kina, udtrykker bekymring over, at de igangværende krigsforberedelser kunne overbevise Kina om, at et forebyggende angreb for at eliminere dets atomvåben kunne være under forberedelse, hvilket kunne give Kina et frygteligt valg, om hvorvidt man skal angribe først, hvilket ville føre til en atomkrig.

Hvor langt vi er kommet ad denne vej fremgår tydeligt i en artikel af chefredaktøren for Global Times den 7. august. Under overskriften: »Hvis der udbryder krig mellem Kina og USA, hvilken side vil stå stærkest?« diskuterer Hu Xijin spørgsmålet om, hvad der sker, hvis Taiwan, som er en af Kinas kerneinteresser, af USA opfordres til at overskride den røde linje, og der opstår en militær styrkeprøve.

Uanset det faktum, at USA's samlede militære magt er den stærkeste, er det, der tæller, når det kommer til Kinas kerneinteresser, kombinationen af militær gennemslagskraft, moral og viljen til at kæmpe. Hvem ville være den stærkeste i en krig ved Kinas kyst? Kina ville på ingen måde afgive det første skud, men Kina er godt forberedt på at afgive et andet skud som svar på det første. Når det kommer til Kinas kerneinteresser, vil det ikke bakke ud igen.

Fortællingen, sammenstykket af tidligere MI6-chefer Sir Richard Dearlove og John Sawers, Henry Jackson Society og Niall Ferguson, om, at Kina var ansvarlig for den verdensomspændende spredning af coronavirus-pandemien, var udformet til at bestemme valgtemaerne for det indeværende præsidentvalg i USA. Denne fortælling er sort propaganda

beregnet til at tjene som baggrund for den militære konfrontation med Kina.

Løsningen i form af et topmøde

I betragtning af den hidtil usete kombination af kriser, som menneskeheden i øjeblikket står over for, er topmødet med de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, der er taget initiativ til af præsident Putin, muligvis den sidste chance for at afvige fra den nuværende selvmordkurs og opnå et nyt højere samarbejdsniveau blandt de atombevåbnede nationer. Dette topmøde må afhjælpe den egentlige årsag til krig – det bankerotte transatlantiske finanssystem – ved at etablere et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system og etablere en ny platform for internationalt samarbejde i bekæmpelsen af pandemien. Dette topmøde må føre til en fredelig orden, der begynder med opførelsen af et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på Jorden, og som fokuserer på de fælles mål for menneskeheden, som f.eks. den forestående realisering af nuklear fusion og internationalt samarbejde inden for rumrejser.

Enhver person og enhver nation med interesse for menneskehedens overlevelse bør aktivt støtte gennemførelsen af dette topmøde. Dette er intet mindre end prøvestenen for vores moralske egnethed til at overleve.

–zepp-larouche@eir.de

1. <https://www.foreignaffairs.com/articles/united-states/-2020-08-03/beware-guns-august-asia>
2. <https://larouchepub.com/lar/1995/hiroshima.html>
3. <https://www.latimes.com/opinion/story/2020-08-05/-hiroshima-anniversary-japan-atomic-bombs>
4. <https://www.cruz.senate.gov/files/documents/Letters/-2020.08.05%20Final%20Mukran%20Port%20Letter.pdf>